

[Ib. Thyregod.]

tionsejere, således som det forudsættes i lovforslaget, får en vis indflydelse på den kommende ledelse af disse foreninger. Jeg finder det også rimeligt, at der sker en adskillelse af lånudmålingen og den indstillende beføjelse fra ledelsesfunktionen, således som også realkreditkommissionens flertal har givet udtryk for det. Det er et spørgsmål, om direktionens beføjelser, således som de er anført i lovforslaget, er helt rimeligt udformet, men det kan man jo se nærmere på i udvalget.

I § 9 nævnes spørgsmålet om stats og kommuners låneadgang. Jeg kan her henvise til den skrivelse, som er udsendt af Danmarks Nationalbank den 24. marts, hvor man allerede på nuværende tidspunkt i forbindelse med realkreditinstitutterne har foretaget indskrænkninger over for stat og kommuner med henblik på en række offentlige byggerier: rådhus, kommunale administrationsbygninger, sygehuse, skoler, biblioteker, haller, sportsanlæg osv., og har sagt, at realkreditlån kun kan gives til nyt boligbyggeri, plejehjem, børneinstitutioner o. lign. Det er det, som nu videreføres gennem lovforslagets § 9.

I § 11 nævnes forhåndslåneene. Her er det således, at der har været konstateret visse misbrug af forhåndslånmuligheden, som jo nok reelt er stoppet, og derfor har man taget konsekvensen af det i lovforslaget og helt ophævet adgangen til forhåndslån.

I § 17 nævnes dog forskellige former for lån ud over de nuværende annuitetslån, nemlig serielån, som der er mulighed for, jfr. bemærkningerne, de såkaldte trappelån, rentetilpasningslån og kontantlån og indeksslån. Med hensyn til indeksslån, eller de såkaldt pristalsregulerede obligationer, kan det være naturligt at se på resultatet af bl. a. Glådsaxe-projektet og så i øvrigt overveje spørgsmålet om — der ligger jo en betydelig interesse her — hvorvidt sådanne lån skal kunne gennemføres eller ej.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Kampmann, nævnte spørgsmålet om enhedsprioritering. Jeg skal om dette blot sige, at realkreditkommissionens flertal jo går ind for, at der ikke gennemføres enhedsprioritering, men at man gennemfører et tolagssystem. Jeg tror også, man i nogen grad overdriver betydningen af en enhedsprioritering og den billiggørelse af administrationen, der

herigennem vil kunne ske. Det må vel være rimeligt, at man gennemfører tolagssystemet med de besparelser, der i så fald er tale om, og eventuelt på længere sigt arbejder videre med spørgsmålet med henblik på en enhedsprioritering. Det vil næppe være muligt på grundlag af de oplysninger, vi har, på nuværende tidspunkt at gennemføre en enhedsprioritering, men jeg vil altså ikke afvise, at der kan arbejdes videre med disse spørgsmål.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende lovforslag.

Grethe Philip: Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Niels Helveg Petersen, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på mit partis vegne og i hans sted gøre nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Der er to hovedspørgsmål i det lovforslag, der her er til behandling, nemlig dels spørgsmålet om realkreditens fremtidige struktur, dels spørgsmålet om lånegrænser og løbetider. For begge hovedspørgsmåls vedkommende foreligger der udførligt baggrundsmateriale. Hvad strukturspørgsmålet angår, har vi realkreditkommissionens betænkning, og hvad løbetider og lånegrænser angår, desuden Kurt Hansen-udvalgets rapport.

De tre lovforslag, som boligministeren fremsatte i december måned i tilknytning til økonomiministerens redegørelse af 9. december, var udtryk for regeringens foreløbige konklusioner vedrørende løbetider og lånegrænser. I folketingets realkreditvalg har vi allerede i nogen tid haft anledning til at drøfte disse spørgsmål. Regeringen har indarbejdet disse konklusioner i det lovforslag, der her er til behandling, og som skal danne grundlag for den fremtidige struktur. Herved bortfalder de tre lovforslag fra december.

Der er i det radikale venstre tilfredshed med, at lovgivningen vedrørende den organiserede realkredit nu samles i én lov. Det er i sig selv en tiltalende forenkling, som falder godt i tråd med lovforslagets øvrige bestræbelser, som er at modernisere og ajourføre realkreditens forhold. Spørgsmålet er, hvor langt man i denne omgang bør gå. Meget kunne tale for at overgå til den såkaldte enhedsprioritering, der ville indebære fordele ikke mindst for låntagerne, som herved kunne nøjes med at henvende sig et enkelt sted. Et mindretal i realkreditkommissionen